

07.05.2022- 155 ROCZNICA URODZIN WŁADYSŁAWA REYOMNTA

Krótką notatka o WŁADYSŁAWIE REYMONCIE

Władysław Reymont urodził się 7 maja 1867 roku we wsi Kobile Wielkie jako syn organisty (wł. nazwisko Rejment). Dzieciństwo spędził w miejscowości Tuszyn. Od 1880 roku przebywał w Warszawie pracując jako uczeń krawiecki (później czeladnik). Ukończył Warszawską Szkołę Niedzielną-Rzemieślniczą.

W latach 1884-1887 Reymont pracował jako aktor w wędrownych trupach artystycznych. Od 1888 roku zajmował stanowisko starszego robotnika na Kolei Warszawsko-Wiedeńskiej. Po 1893 roku przeniósł się do Warszawy, gdzie poświęcił się całkowicie pracy twórczej. Zyskał rozgłos jako utalentowany korespondent i współpracownik „Tygodnika Ilustrowanego” (zwł. reportaż „Pielgrzymka do Jasnej Góry”).

Od 1895 roku rozpoczął się okres podróży pisarza. Reymont zwiedził m.in. Berlin, Paryż i Londyn. Przez krótki czasu przebywał także w Łodzi. W 1900 roku pisarz doznał trwałej kontuzji (wypadek kolejowy). Dwa lata później wziął ślub z Amelią Szabłowską i wyjechał do Francji, gdzie powstały „Chłopi”. Po powrocie do kraju mieszkał w Warszawie, gdzie był świadkiem m.in. rewolucji (1905) i I wojny światowej. Na krótko wyjechał do Stanów Zjednoczonych.

W 1920 roku pisarz dokonał zakupu majątku w Kołaczkowie, niedaleko Wrześni. Cztery lata później otrzymał **literacką Nagrodę Nobla za powieść „Chłopi” (1924)**.

Pisarz zmarł 5 grudnia 1925 roku w Warszawie. Jego ciało zostało pochowane na Powązkach (serce wmurowano w filar kościoła pod wezwaniem Św. Krzyża).

Twórczość

Już we wczesnych nowelach (zbiory: „Spotkanie”, „Sprawiedliwie”, „W jesienną noc”) pisarz ujawnił swoje zainteresowanie wsią i jej problemami. Dał się poznać jako wnikliwy obserwator dobrze rozumiejący to środowisko. Wówczas też skłaniał się ku tendencjom realistycznym i naturalistycznym. Jego dążeniem było ukazanie prawdy, często brutalnej i drastycznej. W tych opowiadaniach (podobnie jak w kolejnych: „Za frontem”, „Pęknięty dzwon”) nacisk został położony na nędzę, wyzysk i społeczną izolację chłopów. Tematyka wiejska powraca w największym dziele Reymonta – powieści „Chłopi”, za którą autor otrzymał literacką Nagrodę Nobla.

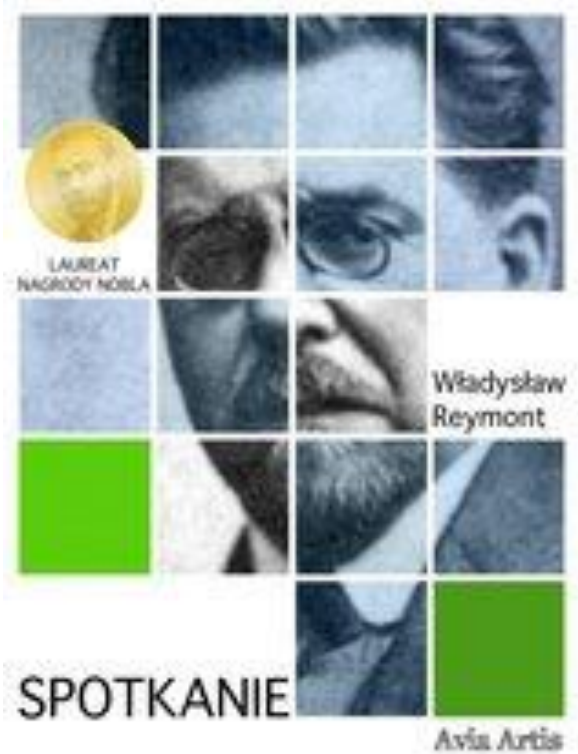
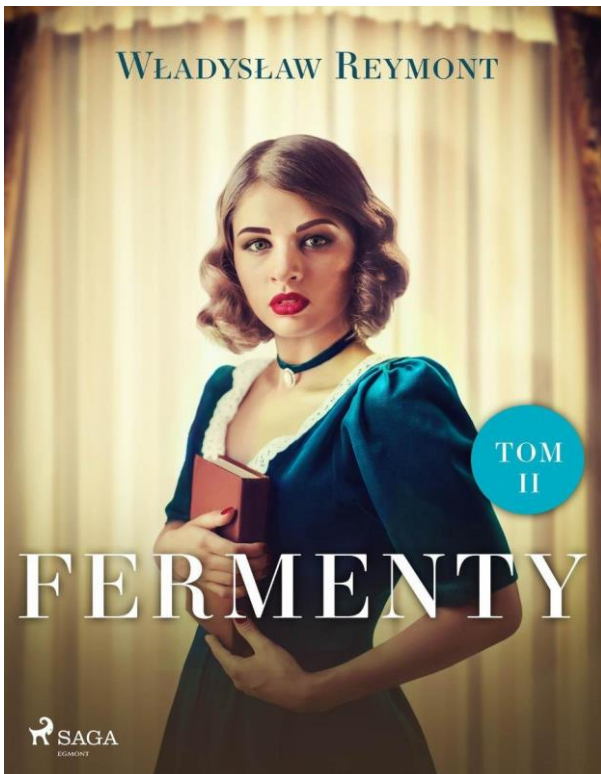
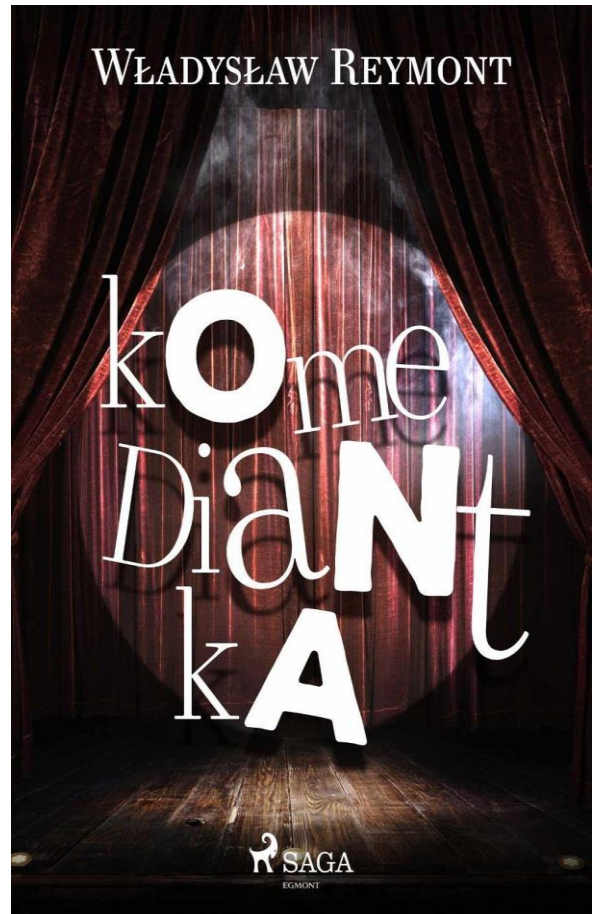
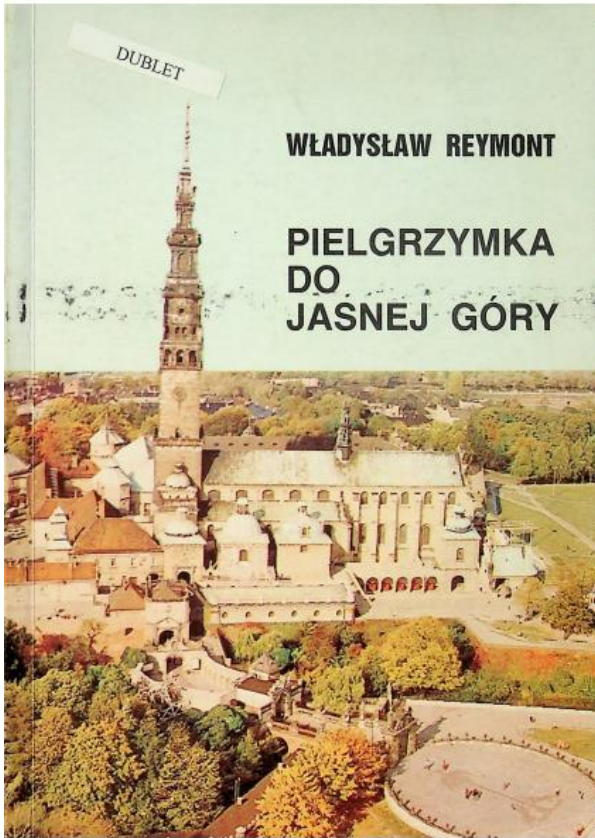
Zakres tematyczny twórczości Reymonta jest jednak znacznie szerszy. W „Komediantce” i „Fermentach” ukazał środowisko warszawskich teatrzyków ogródkowych. Krytykował publiczność za brak zrozumienia dla sztuki i samych aktorów. Powieści zawierają liczne obserwacje obyczajów, brak im natomiast głębi psychologicznej, która pojawi się w późniejszych dziełach. W „Ziemi obiecanej” Reymont stworzył dynamiczny obraz przemian zachodzących w Łodzi pod koniec XIX wieku. Reymontowi doskonale udawało się tworzyć monumentalne powieści, wielowątkowe, dające szeroki obraz danego środowiska, ukazujące różne typy ludzkie. Przykładem takich dzieł są „Ziemia obiecana” i „Chłopi”. Pierwsza ukazuje mechanizmy bogacenia się potentatów bawełnianych, proces osiedlania się ludzi ze wsi w kapitalistycznym centrum, zmiany, jakim podlegają ludzie w bezwzględnej walce o pieniądze. Wymowa powieści jest antyurbanistyczna, w tym kontekście wieś jawi się jako ostoja spokoju i człowieczeństwa. W „Chłopach” z kolei obraz wsi zostaje odbrazowiony. Autor z rozmachem rysuje obraz chłopskiej gromady, wewnątrz rozwarstwionej, ale zjednoczonej w razie zagrożenia.

Po raz kolejny pisarz podjął próbę zobrazowania szerokiej zbiorowości w trylogii „Rok 1794” („Ostatni sejm Rzeczypospolitej”, „Nil desperandum”, „Insurekcja”). Powieść jest w pełni oparta na faktach historycznych. Nie powtórzyła ona jednak sukcesu poprzednich – słabą stroną okazała się wątła akcja i nagromadzenie faktów utrudniające odbiór.

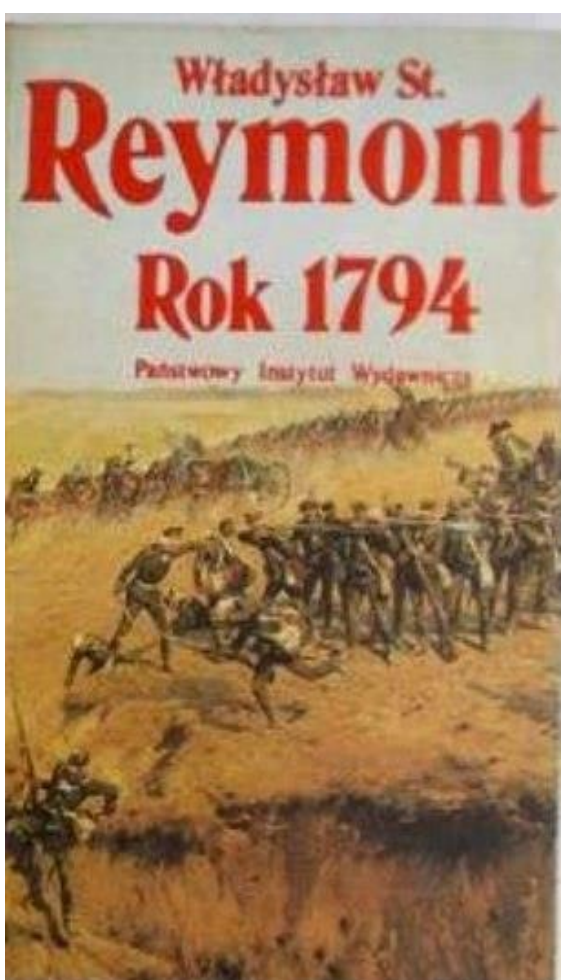
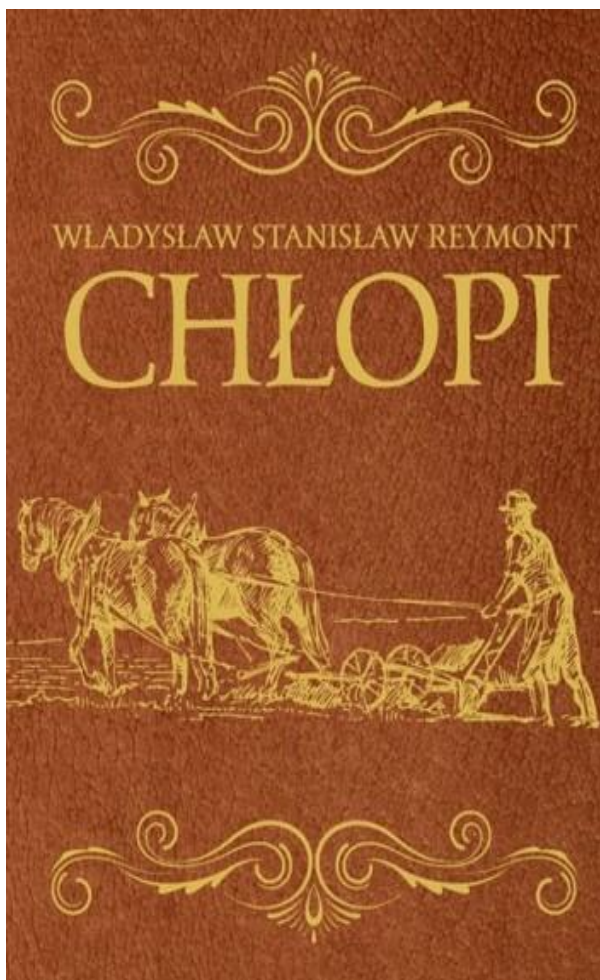
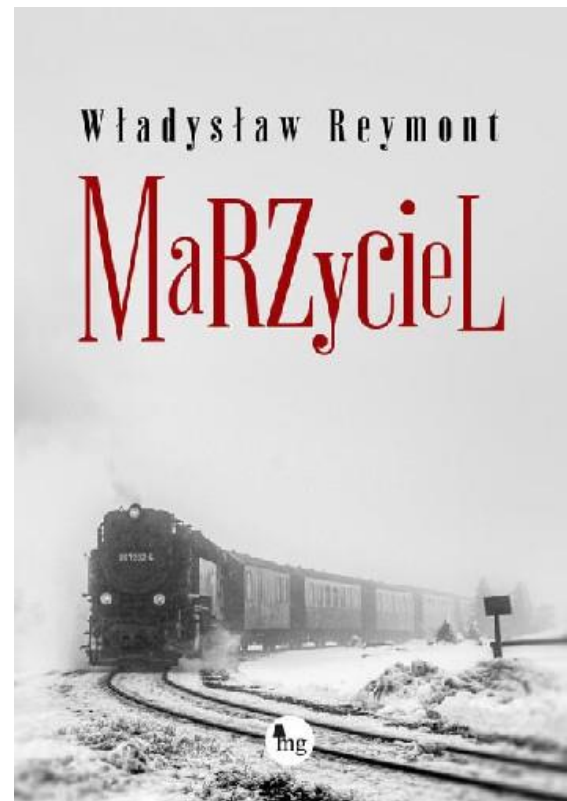
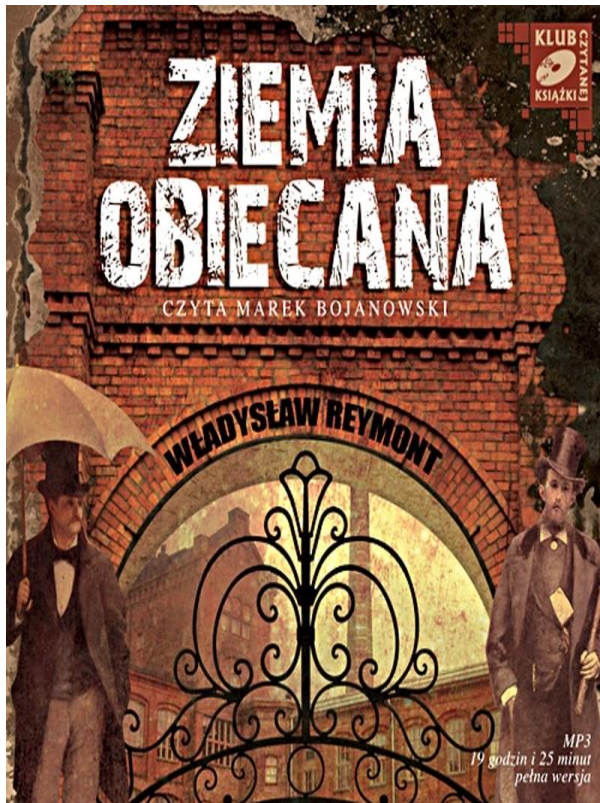
W „Ziemi obiecanej” Reymont wprowadził na szeroką skalę tzw. technikę kamery filmowej, tj. ukazanie w sposób obiektywny przedstawianych wydarzeń, ujmując je w ciągłym ruchu. Bohaterowie ukazani są w działaniu, charakteryzowani poprzez swoje zachowania w różnych sytuacjach.

Reymont jako pisarz ceniony jest za zdolność obserwacji i drobiazgowość opisu. Przedstawia on rzeczywistość postrzeganą wszystkimi zmysłami. Opisy przyrody oddają grę światła i barw, dźwięki, zapachy, kształty i faktury. Technika impresjonistyczna obecna jest też w opisach uczuć i wrażeń bohaterów. Dominującą techniką pozostał jednak **naturalizm**, stosowany przez autora z pełną spontanicznością. Reymont intuicyjnie kładł nacisk na faktograficzne oddawanie rzeczywistości, podkreślał związki przyczynowo-skutkowe i doszukiwał się w motywach postępowania bohaterów pobudek wynikających z uwarunkowań biologicznych i zależności społecznych.

ZNANE UTWORY

"Życie nie daje nam
tego, czego
chcemy, lecz to,
co dla nas ma..."

[Władysław Stanisław Reymont]

WielkieSłowa.pl

"Prawda nie ma ojczyzny,
przeto bywa traktowana jak
uprzykrzony wólczuga."
Władysław Stanisław Reymont

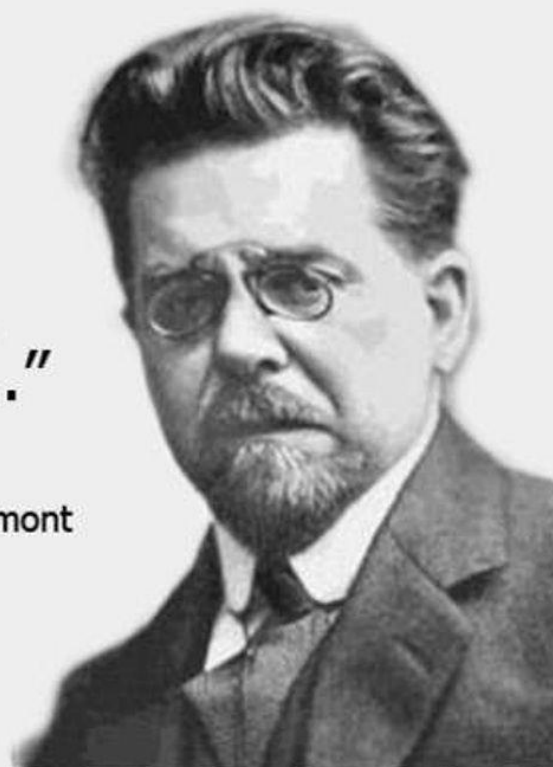

.cytaty.4stars.pl

„Siłę człowieka
mierzy się ilością
jego nieprzyjaciół...”

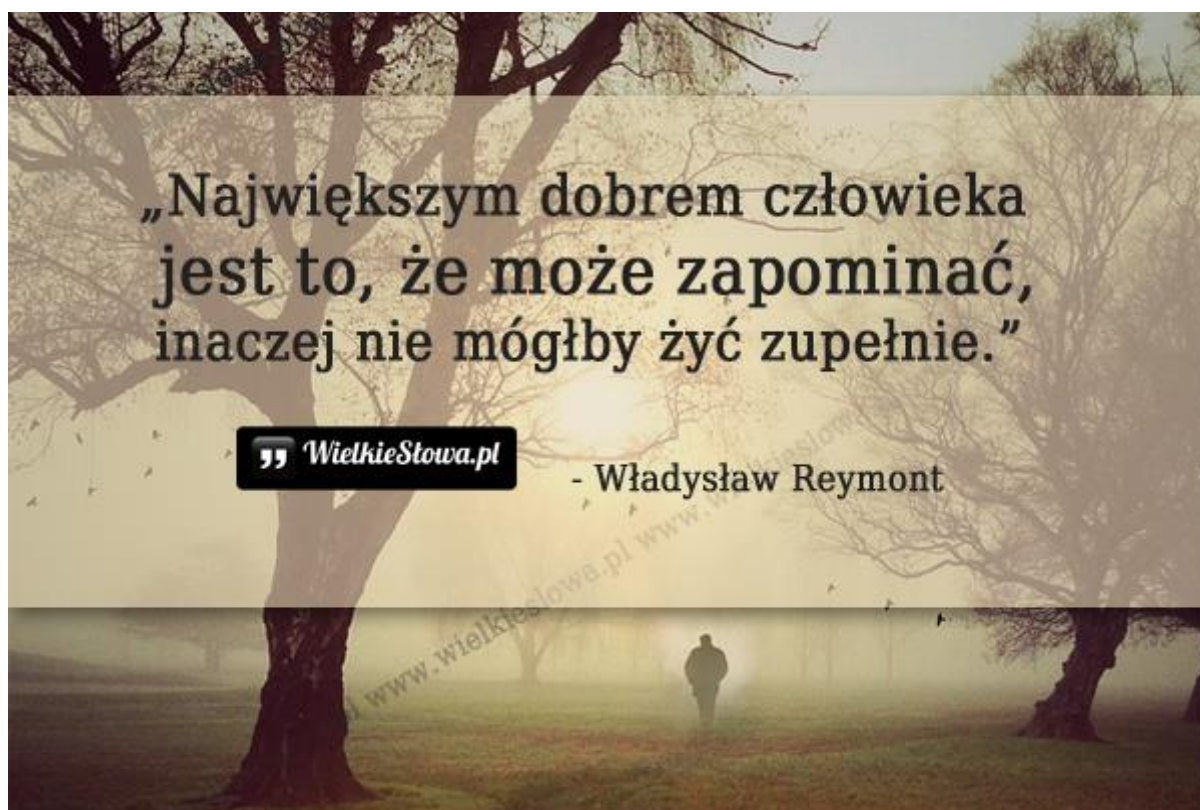
- Władysław Stanisław Reymont

„Największym dobrem człowieka
jest to, że może zapominać,
inaczej nie mógłby żyć zupełnie.”

WielkieStowa.pl

- Władysław Reymont

WielkieSłowa.pl

**"Wiatr i życie to wielki młyn, w którym
się trą na miazgę mózgi i sumienia"**

Władysław Reymont

**"Życie to działać, to
rozsiewać po świecie
talent, energię, uczucie,
pomagać w czasie
teraźniejszym pokoleniom
przyszłym."**

Władysław Stanisław
Reymont

"Rzeczywistość
jest z tej samej
przędzy co i
marzenia."

”

-Władysław Reymont

”

WielkieSłowa.pl

cytaty.net

***Cierpienie nie jest prawem
natury, jest to czasami jej
przywilej, bo w tajnikach dusz
niektórych nadmiar boleści staje
się kolebką geniuszu lub
zbrodni.***

Ból i Cierpienie